

1- OpenDyslexic Fontu

Sonbahar Rüzgârının Dostluğu

Büyük mü büyük bir ormanda yaşayan binbir çeşit ağaç varmış. Bu ağaçlardan bazılarının yaprakları, sonbahar mevsimi geldiğinde sararır ve sonbahar rüzgârının esmesi ile birer birer yere düşerlermiş. Bazıları ise yeşil kalır ve yaprakları, hiç dökülmezmiş. Bu durum, dev çınar ağacının hep dikkatini çekermiş.

Yapraklarının sararıp dökülmesine çok üzülürmüş. Bir gün yine sonbahar rüzgârı, hızlı hızlı esmeye başlamış. Dev çınar ağacının sararan yaprakları dökülmeye başlamış. Çınar ağacı bu duruma çok üzülmüş. Sonbahar rüzgârı, çınar ağacının üzüldüğünü fark edince onun yanında esmez olmuş. Çınar ağacının yaprakları, hiç dökülmemiş. Çınar ağacı, buna çok sevinmiş. Günler günleri kovalamış. İlkbahar mevsimi gelmiş. Yaprakları dökülen ağaçların yeni yemyeşil yaprakları çıkmaya başlamış. Dev çınar ağacı, kendisinin de yeni yapraklarının çıkmasını beklemiş ama bir türlü çıkmamış. "Benim neden yeni, yeşil yapraklarım çıkmadı ki?" diye düşünmüş. Arkadaşları, "Senin eski yaprakların dökülmediği için yenileri çıkamıyor."

demişler. Çınar ağacı, o anda doğada ne kadar güzel bir düzen kurulu olduğunu, sonbahar rüzgârının da bu düzenin bir parçası olduğunu anlamış. Sonbahar geldiğinde ondan özür dilemiş ve "Sen hep es olur mu, sonbahar rüzgârı! Sana verilen görevi hiç aksatma!" demiş. Sonbahar rüzgârı esmiş, çınar ağacının yaprakları, dökülmüş. Yaz gelince de yeni, yeşil yaprakları çıkmış. Çınar ağacı, sonbahar rüzgârına teşekkür etmiş ve dostlukları hep devam etmiş.

